

Et Skib synker

Se et Skib forlæter haven, styret ut på bølger blå
Vinden blæser ^{ut for} i Selet
Så bort Skib fremfor må
Over Ocean's bølger, Californias jo er,
målet for vår lange reise ^{lyshens} for vår lange reise,
guld ^{trær} Skuddu sande der Skuddet brant →

1) Så man ønsker og man drømmer
medens skibet hastig flyr
mot det land
ei besværlighet man skyr
di man stikker kinn på lykke
og på fremtid lys og sang
Dufot er man vel til mote
viden bølger vildt sang

3) I blandt dem som lyktan søkte
bar de modu med sin ~~ben~~
avde om reisene snart var over
så lod hennes stille bunn.
Hennes navn er allerede kjent
og fornedt forit
Nu han vander glad sin hustru
og sin kjære sønn dit ut

4) Så man lukker ugen færd
Så gives der alarm

O Sømands bølger bruser, vandet frædes på bår den
Hæstene har vist skib gått sønder
Springet lakk, man spørger så
Dødsblyt synes mange være
Utar skrekken men hør på

4a)

Skibet kræver hjælp i slutte
popu sjønnen springende se
Hæstene jammerde alt forjones
Synker med redningsbåtene

Alfbergens skibet
Synes - Ut med
redningsbåtene

Se hvor alle ivrig sømande at seg plass
dem at få

5) Nu den siste båt utsettes
men hoad ser man opp på dekke
hodren som til resten skulde
nå sine lulle som så tjelett
er ei plass i redningsbåtene
nei kinn en der plass kan få
Skyndu utov kaptein sier
Vilg nu horem av en skal gå

Modren syntes forlsom rare,
 men hun snart kledt i
 Sønnen skal gå ned i båten
 Jeg så gjeme skause her
 Og sin sønn for siste gang
 Hun da omfarnet kjærtegnets fullt
 Nesten så fullt deinet
 Og nu ser hun så lurt
 Kor:

Gå min sønn i redningstøtten
 jeg vil gjeme skause her
 og farvel, glem ei din mamma

Var du alltid snilt min lifte
 hvis du pappa jeg din yndig

7 Se du båten gikk fra Skebet
 det i havets dyp forsvant
 Sønnen ut i båten reddes

Modren grav i dypt fult
 Modrens kjærlighet hvor mer en
 store fimmis stans den har Jesus nu brett
 og betenk deg det min venn

Gostrevet i 1935
 Karin Orefellen

Gå min søn i værningskolen
jeg vil give dig en kisse
og farvel, glim i din munn

Var min altid smil min lille
hils min pappa jeg er glad

7 Se du båden gik fra Skebet
det i havets dyb forsvant
Sonneviter båden reddes

moderne grav i dybet fandt
moderne kjenngjort hvor mere en
store funn skrev dem har Jesus min bånd
og belevet dog det min venn